

[Landbrugsministeren.]

herunder om de statsfinansielle virkninger, samt til de bemærkninger, der er føjet til de enkelte bestemmelser.

Jeg kan ligeledes henvise til udvalgsberetningen af 22. februar 1971, der som nævnt er trykt som bilag.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ligeledes har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd*.

Efter 1967-loven om udlån til yngre landmænd kan der til yngre førstegangs-etablerede landmænd ydes et kursudligningslån, der svarer til kurstabet på et tænkt 30-årigt 5 pct. obligationslån, hvis hovedstol udgør 20 pct. af indtil 600.000 kr. af ejendommens handelsværdi.

Ved denne långivning mildnes den del af de unge førstegangsetablerede landmænds finansieringsmæssige vanskeligheder i forbindelse med ejendoms køb, der skyldes de lave obligationskurser og deraf følgende høje renter.

Låneordningen har virket godt og været til stor hjælp for de nyetablerede landmænd, men da tilgangen af unge til landbruget stadig er i tilbagegang, og da kapitalbehovet er stadig stigende, har regeringen fundet det rigtigt at foreslå kursudligningslånet forhøjet med 50 pct. Denne forhøjelse sker ved, at det tænkte lån, der ligger til grund for låneudmålingen, forhøjes fra 20 pct. til 30 pct. af handelsværdien, for så vidt angår ejendomme, der er erhvervet 1. juni 1971 eller senere.

For finansåret 1970-71 anslås provenukravet for kursudligningslånene til ca. 36 mill. kr. Under forudsætning af et tilsvarende kursniveau vil forslaget således indebære en forhøjelse af provenukravet med ca. 18 mill. kr. på årsbasis.

Til dækning heraf agtes de fornødne midler overført fra den bevilling, der tidligere er givet ved loven om udlån til sammenlægning, supplering samt oprettelse af jordbrug m. m.

Forslaget indeholder endvidere en ændringsbestemmelse, hvorefter kursudligningslånet kan rykke for pantessikkerhed

for driftskreditter, der oprettes efter, at kursudligningslånet er ydet. Efter den gældende lov er der alene hjemmel til at respektere bestående pantessikkerhed for driftskreditter på tidspunktet for kursudligningslånets ydelse, men denne begrænsning har i praksis medført mindre rimelige konsekvenser.

I øvrigt skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Endelig har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fastsættelse af kapitelstakster*. Som det er bekendt, har kapitelstaksten i århundreder været anvendt som konjunkturregulerende faktor ved omregningen af naturalieafgifter til en afgift i penge. Oprindeligt anvendtes kapitelstaksten ved omregningen af tiendeafgifter, fastsat i en række forskellige landbrugsprodukter, til pengeafgifter, men i dag anvendes kapitelstaksten så godt som udelukkende ved omregning af forpagtningsafgifter, fastsat til en bestemt ydelse i korn, til en pengeafgift.

Oprindeligt blev der fastsat kapitelstakst på en række forskellige landbrugsvarer, men ved den sidste revision i 1921 af ordningen med fastsættelsen af kapitelstakster opgav man at fastsætte kapitelstakster på ærter, boghvede, smør, flæsk og honning, således at der, efter at den gældende lov om kapitelstakstens fastsættelse trådte i kraft i 1921, alene fastsættes kapitelstakster på de 4 kornsorter, og for hvedes vedkommende endda kun i en del af landet.

Kapitelstaksterne fastsættes for hvert af landets ældre stifter, for Ribe stift dog særskilt for Vejle, Ribe og Ringkøbing amter, og særskilt for Bornholm og de sønderjyske amter. Kapitelstaksterne for hvert af disse områder beregnes af Danmarks Statistik på grundlag af prisindberetninger fra særlige kapitelstakstnævne, hvoraf der nedsættes ét i hver amtsrådsreds. Efter loven beregnes kapitelstaksten i hver af de nævnte kapitelstakstkredse som et gennemsnit af de af kapitelstakstnævnene i området opgivne priser. Gennemsnittet udregnes efter forholdet mellem kapitels-